

טעמא דלא גרע משכבה זרע דהא בזב קיימין ואיכא למי' סוף פ"ב דב"ק (דף כ"ה) שכבה זרע ממאה במשא אפילו בלא ליחלוז יבנה מק"ו ומה טעור בעהור פירוש רוק עמא במשא עמא

כ"י איצטרך קרא למשא ואימא במשא ממא אדם ובגדים במגע אדם ממא בגדים לא למשא מידי דהוה אמגע נבלה לא ס"ד רתניא אחרים אמרים הוב אתי יקב"ל זובו לזכר ולנקבה מקיש זובו לו מה הוא לא חלקת בין צעו למשא למשא אדם ולטמא בגדים אף זובו כן והשתא דנפקא לן מהוב את זובו זובו טמא למה לי אמר רב יהודה מרסקתא *איצטרך סר"א שעיר המשתלח יוכיח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו שחרור ואי משום הוב את זובו למצינא הוא דאתא זוב חד זובו תרתי ובשלישי אקשה דהצנא לנקבה כתב רחמנא זובו טמא והשתא דאמר רחמנא זובו טמא דהוא דרוש ביה נמי האי : דרוק : רוק מגלן דבשר עד ירוק יכול אע"פ שלא נגע ת"ל בשהור עד שיגע בשהור אין לי אלא רוק כ"כוד וניעו ומי האף שלו מגין ת"ל ובי ירוק אמר רב יוכל אע"פ שלא נגע מדיבא תיתי סר"א נילף רוק רוק מיבמה מה החם אע"פ דלא נגע אף ה"ג דלא נגע קמ"ל (ה) ואימר הני מילי במגע אבל במשא לא מידי דהוה אשרין אמר ריש לקיש תנא דבי רבי ישמעאל אמר קרא בשהור *מה שביד שהור טמאתי לך ואימא במשא ממא אדם ובגדים במגע אדם למשא בגדים לא למשא מידי דהוה אמגע נבלה אמר ריש לקיש ובן תנא דבי רבי ישמעאל אמר קרא בשהור שהורה שמהרתי לך במקום אדם טמאתי לך כאן ואיזה זה זה צנע נבלה ואימא *כמשא דשרין איב נחרוב קרא באדם מאי בשהור ש"מ תרתי : ומי האף : מאי מי האף אמר רב בנגרין דרך הפה לפי שאי אפשר למי האף בלא צחצוח הרוק ור' יוחנן אמר אפילו בנגרין דרך החוטם אלמא קסבר מעיין הוא ורחמנא רבייה ורב נחשוב נמי דמעט עינו דאמר רב האי מאן דבעי דלסומיה לעיניה ליכתול מעובר כוכבים ולוי אמר האי מאן דבעי דליטח ליכתול מעובר כוכבים ואמר רב חייא בר גוריא מ"ם דרב דלא אמר האי מאן דבעי דליטח וליחצוין דרך הפה ורב גהי דזיודא נפיק דמעטא גופא לא נפיק ת"ש *חשעה משקן הזב הן הויעה והליחה סתוה ודריעי שדורין מכלום דמעט עינו ודם צנפתו וחלב האשה מממאין סומאט משקן *ברביעית אבל זובו רוק ומימי רגליו מממאין סומאה המורה ואילו מי האף לא קתני בשלמא לרב לא קתני דלא פסיקא ליה למתני זימנין דאתי דרך הפה זימנין דאתי דרך החוטם אלא לר' יוחנן ליתני ולמעטך כ"כוד וניעו מי קתני אלא תנא חוק וכל דאתא מרבייבא הבא נמי תנא חוק וכל דאתא מרבייבא דמעט עינו דכתיב *וחשקמו בדמעות שלישי ודם מצנפתו דכתיב *ודם חללים ישתה *מה לי קמליה דהוא כוליה מה לי קמליה פלגיה *חלב האשה דכתיב *וחפתה את נאד החלב ותשקוה מימי רגליו מגלן דתניא זובו טמא וזאת לרבות מימי רגליו לטומאה והלא דין הוא ומה רוק תבא ממקום שהיה טמא מימי רגליו הבאין ממקום שלישי. אלמא משקה דקרו : דם חללים ישתה. אלמא דם חללי דם מנפתו וגי' ודמי האי חלמ אקרא דלעיל זובו עמא חלמ כלומר דבר אחר נמי כוב : זובו טמא וזאת. דקמין ליה חלמ מהיה עוממלו וגי' ודמי האי חלמ אקרא דלעיל זובו עמא חלמ כלומר דבר אחר נמי כוב :

מטמא דלא גרע משכבה זרע דהא בזב קיימין ואיכא למי' סוף פ"ב דב"ק (דף כ"ה) שכבה זרע ממאה במשא אפילו בלא ליחלוז יבנה מק"ו ומה טעור בעהור פירוש רוק עמא במשא עמא

כ"י איצטרך קרא למשא ואימא במשא ממא אדם ובגדים במגע אדם ממא בגדים לא למשא מידי דהוה אמגע נבלה לא ס"ד רתניא אחרים אמרים הוב אתי יקב"ל זובו לזכר ולנקבה מקיש זובו לו מה הוא לא חלקת בין צעו למשא למשא אדם ולטמא בגדים אף זובו כן והשתא דנפקא לן מהוב את זובו זובו טמא למה לי אמר רב יהודה מרסקתא *איצטרך סר"א שעיר המשתלח יוכיח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו שחרור ואי משום הוב את זובו למצינא הוא דאתא זוב חד זובו תרתי ובשלישי אקשה דהצנא לנקבה כתב רחמנא זובו טמא והשתא דאמר רחמנא זובו טמא דהוא דרוש ביה נמי האי : דרוק : רוק מגלן דבשר עד ירוק יכול אע"פ שלא נגע ת"ל בשהור עד שיגע בשהור אין לי אלא רוק כ"כוד וניעו ומי האף שלו מגין ת"ל ובי ירוק אמר רב יוכל אע"פ שלא נגע מדיבא תיתי סר"א נילף רוק רוק מיבמה מה החם אע"פ דלא נגע אף ה"ג דלא נגע קמ"ל (ה) ואימר הני מילי במגע אבל במשא לא מידי דהוה אשרין אמר ריש לקיש תנא דבי רבי ישמעאל אמר קרא בשהור *מה שביד שהור טמאתי לך ואימא במשא ממא אדם ובגדים במגע אדם למשא בגדים לא למשא מידי דהוה אמגע נבלה אמר ריש לקיש ובן תנא דבי רבי ישמעאל אמר קרא בשהור שהורה שמהרתי לך במקום אדם טמאתי לך כאן ואיזה זה זה צנע נבלה ואימא *כמשא דשרין איב נחרוב קרא באדם מאי בשהור ש"מ תרתי : ומי האף : מאי מי האף אמר רב בנגרין דרך הפה לפי שאי אפשר למי האף בלא צחצוח הרוק ור' יוחנן אמר אפילו בנגרין דרך החוטם אלמא קסבר מעיין הוא ורחמנא רבייה ורב נחשוב נמי דמעט עינו דאמר רב האי מאן דבעי דלסומיה לעיניה ליכתול מעובר כוכבים ולוי אמר האי מאן דבעי דליטח ליכתול מעובר כוכבים ואמר רב חייא בר גוריא מ"ם דרב דלא אמר האי מאן דבעי דליטח וליחצוין דרך הפה ורב גהי דזיודא נפיק דמעטא גופא לא נפיק ת"ש *חשעה משקן הזב הן הויעה והליחה סתוה ודריעי שדורין מכלום דמעט עינו ודם צנפתו וחלב האשה מממאין סומאט משקן *ברביעית אבל זובו רוק ומימי רגליו מממאין סומאה המורה ואילו מי האף לא קתני בשלמא לרב לא קתני דלא פסיקא ליה למתני זימנין דאתי דרך הפה זימנין דאתי דרך החוטם אלא לר' יוחנן ליתני ולמעטך כ"כוד וניעו מי קתני אלא תנא חוק וכל דאתא מרבייבא הבא נמי תנא חוק וכל דאתא מרבייבא דמעט עינו דכתיב *וחשקמו בדמעות שלישי ודם מצנפתו דכתיב *ודם חללים ישתה *מה לי קמליה דהוא כוליה מה לי קמליה פלגיה *חלב האשה דכתיב *וחפתה את נאד החלב ותשקוה מימי רגליו מגלן דתניא זובו טמא וזאת לרבות מימי רגליו לטומאה והלא דין הוא ומה רוק תבא ממקום שהיה טמא מימי רגליו הבאין ממקום שלישי. אלמא משקה דקרו : דם חללים ישתה. אלמא דם חללי דם מנפתו וגי' ודמי האי חלמ אקרא דלעיל זובו עמא חלמ כלומר דבר אחר נמי כוב : זובו טמא וזאת. דקמין ליה חלמ מהיה עוממלו וגי' ודמי האי חלמ אקרא דלעיל זובו עמא חלמ כלומר דבר אחר נמי כוב :

מטמא דלא גרע משכבה זרע דהא בזב קיימין ואיכא למי' סוף פ"ב דב"ק (דף כ"ה) שכבה זרע ממאה במשא אפילו בלא ליחלוז יבנה מק"ו ומה טעור בעהור פירוש רוק עמא במשא עמא

כ"י איצטרך קרא למשא ואימא במשא ממא אדם ובגדים במגע אדם ממא בגדים לא למשא מידי דהוה אמגע נבלה לא ס"ד רתניא אחרים אמרים הוב אתי יקב"ל זובו לזכר ולנקבה מקיש זובו לו מה הוא לא חלקת בין צעו למשא למשא אדם ולטמא בגדים אף זובו כן והשתא דנפקא לן מהוב את זובו זובו טמא למה לי אמר רב יהודה מרסקתא *איצטרך סר"א שעיר המשתלח יוכיח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו שחרור ואי משום הוב את זובו למצינא הוא דאתא זוב חד זובו תרתי ובשלישי אקשה דהצנא לנקבה כתב רחמנא זובו טמא והשתא דאמר רחמנא זובו טמא דהוא דרוש ביה נמי האי : דרוק : רוק מגלן דבשר עד ירוק יכול אע"פ שלא נגע ת"ל בשהור עד שיגע בשהור אין לי אלא רוק כ"כוד וניעו ומי האף שלו מגין ת"ל ובי ירוק אמר רב יוכל אע"פ שלא נגע מדיבא תיתי סר"א נילף רוק רוק מיבמה מה החם אע"פ דלא נגע אף ה"ג דלא נגע קמ"ל (ה) ואימר הני מילי במגע אבל במשא לא מידי דהוה אשרין אמר ריש לקיש תנא דבי רבי ישמעאל אמר קרא בשהור *מה שביד שהור טמאתי לך ואימא במשא ממא אדם ובגדים במגע אדם למשא בגדים לא למשא מידי דהוה אמגע נבלה אמר ריש לקיש ובן תנא דבי רבי ישמעאל אמר קרא בשהור שהורה שמהרתי לך במקום אדם טמאתי לך כאן ואיזה זה זה צנע נבלה ואימא *כמשא דשרין איב נחרוב קרא באדם מאי בשהור ש"מ תרתי : ומי האף : מאי מי האף אמר רב בנגרין דרך הפה לפי שאי אפשר למי האף בלא צחצוח הרוק ור' יוחנן אמר אפילו בנגרין דרך החוטם אלמא קסבר מעיין הוא ורחמנא רבייה ורב נחשוב נמי דמעט עינו דאמר רב האי מאן דבעי דלסומיה לעיניה ליכתול מעובר כוכבים ולוי אמר האי מאן דבעי דליטח ליכתול מעובר כוכבים ואמר רב חייא בר גוריא מ"ם דרב דלא אמר האי מאן דבעי דליטח וליחצוין דרך הפה ורב גהי דזיודא נפיק דמעטא גופא לא נפיק ת"ש *חשעה משקן הזב הן הויעה והליחה סתוה ודריעי שדורין מכלום דמעט עינו ודם צנפתו וחלב האשה מממאין סומאט משקן *ברביעית אבל זובו רוק ומימי רגליו מממאין סומאה המורה ואילו מי האף לא קתני בשלמא לרב לא קתני דלא פסיקא ליה למתני זימנין דאתי דרך הפה זימנין דאתי דרך החוטם אלא לר' יוחנן ליתני ולמעטך כ"כוד וניעו מי קתני אלא תנא חוק וכל דאתא מרבייבא הבא נמי תנא חוק וכל דאתא מרבייבא דמעט עינו דכתיב *וחשקמו בדמעות שלישי ודם מצנפתו דכתיב *ודם חללים ישתה *מה לי קמליה דהוא כוליה מה לי קמליה פלגיה *חלב האשה דכתיב *וחפתה את נאד החלב ותשקוה מימי רגליו מגלן דתניא זובו טמא וזאת לרבות מימי רגליו לטומאה והלא דין הוא ומה רוק תבא ממקום שהיה טמא מימי רגליו הבאין ממקום שלישי. אלמא משקה דקרו : דם חללים ישתה. אלמא דם חללי דם מנפתו וגי' ודמי האי חלמ אקרא דלעיל זובו עמא חלמ כלומר דבר אחר נמי כוב : זובו טמא וזאת. דקמין ליה חלמ מהיה עוממלו וגי' ודמי האי חלמ אקרא דלעיל זובו עמא חלמ כלומר דבר אחר נמי כוב :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :

הגהות הב"ח (ה) גבי אפילו מי מלי טמא :